

ఉత్తర ద్వార దర్శనం

వైకుంఠ ఏకాదశి : 22.12.2023

ఎం తో చెల్లదాని అలా శరీరంమీదుగా పది గడుతూపచ్చని అకలకలాడిస్తాంటి అంతమాత్రం లాలచుట్ట ఈ మార్గ శిరమానం వచ్చిందగ్గల్గుంచి సన్నని తుంపరలుగా పదుతున్న మంచు బిందువులు శరీరాన్ని గర్జకట్టం చేస్తుంటేనూ, రెండుచేతుల్ని ఇటూ అటూ మఱా లకి బిగించుకుని ఎందరో వైవదర్శనానికి ఎదురు చూస్తూ నిలబడి కప్పించే తెల్లవారుజాము సందుగ 'ఉత్తరద్వార దర్శనం'.

ఇంత చరి. ఇంత మంచూ, ఇంత కష్టం అలా ఒక్కసారి గంటలు మోగుతూ చారతి పెద్ద వెలుగుతో దూరంనుండి కప్పించగానే చెప్పలేనన్నిమార్లు గోవిందనామాలతో ప్రాంగణం దర్శరిల్లిపోతూ చరిని అలా పారదోలేస్తుంది అనందపారవశ్యంతో. ఇంతకి ఈ ఉత్తరమేమిటి? ద్వారమేమిటి? దర్శనంలో గొప్ప దనమేమిటి? రెండు మాలలనుకుండా!

ఉత్తరమే గొప్పది

మనార్లు దృష్టి మరింత గొప్పది. వాళ్ళు మన కున్న సంవత్సరాన్ని రెండుగా చేస్తూ ఉత్తరాయణ (జనవరి 15 నుండి జూలై 15 వరకు) అలాగే దక్షిణాయణం (జూలై 16 నుండి జనవరి 14 వరకు) అని విభజించి రెంటిలోనూ ఉత్తరాయణమే గొప్పదని- అలాగని దక్షిణాయణాన్ని కాదనడం కాదని ఉత్తరాయణమంత గొప్పది కాదని నిర్ణయించారు.

అందుకే వివాహం గృహప్రవేశం మొదలైన అన్ని డిని విశేషించి ఉపనయనాన్ని ఉత్తరాయణంకోసం ఎదురుచూసి మరి చేసుకుంటారు.

ఉత్తరాయణమైన ఆ వసంత, గ్రీష్మ, వర్ష అనే ఋతువులుమూటిలోనూ కూడా ఉత్తరమైన వసంత ఋతువునే గొప్పదిగా తేలుస్తూ శ్రీరామనవమి అయ్యే వరకూ ఏ శుభకార్యాన్ని తలపెట్టరు.

అదే తీరుగా ప్రతి నెలలోనూ ఉత్తరమైన శుద్ధ పక్షాన్నే గొప్పదిగా లెక్కిస్తూ చంద్రుడు పెరుగుతూ వెళ్ళే పూర్ణిమవరకూ ఉన్న తిథుల్నే ఎంచుకుంటారు శుభకార్యానికి. ఆ శుద్ధపక్షంలో ఉండే రోజులోకూడా మొదటి సగాన్ని అంటే మధ్యాహ్నం 12 గంటల వరకూ ఉన్నకాలాన్నే విశిష్టమైనదిగా నిర్ణయించారు.

ఈ మధ్యాహ్నం 12 గంటల కాలంలో కూడా మొదటి సగం మరింత గొప్పదన్నారు.

అందుకే రామచంద్రుడు సైత్రముహూర్తంలో ఉదయం 6 నుండి 9 గంటలలోగా (ఉ. 8.40 ని. లకి) ప్రయాగవనానికి బయల్దేరాడు.

ఇదే తీరుగా శరీరంలోకూడా ఉత్తర, దక్షిణ విభాగాలని చేశారు ఋషులు. శరీరానికి ఉత్తరాన- అంటే

పైభాగంలో ఉండేది అలోచనలపైటిని చేయగలిగిన అయిన బుద్ధి బ్రహ్మారంధ్రంవంటివి ఉన్న శిరసుని గొప్పదిగా తేల్చి చెప్పారు.

దీనినా ఓ ముఖ్య కార్యంకోసంగాని వెళ్ళదలస్తే ముందుగా నాలుగడుగుల్ని ఉత్తరానికి వేసి, ఆ మీదట వ్యక్తివేళ్ళదలిచినదిక్కుకి తిరిగి ప్రయాణించాలన్నారు. (తస్మాదుత్తర తో లి ప్రయాణయతి) అతిముఖ్యమైన సంవదని ప్రతి వ్యక్తి తన ఇంట్లో ఉత్తరపువైపున ఉంచుకోవాలన్నారు. అందుకే భారత కాలంలో సంవదఅయిన గోవుల్ని ఉత్తరానే ఉంచారు. ఉత్తర గోగ్రహణమనే చరిత్ర అక్కడిదే. రాజసూయ యాగాన్ని తలపెట్టిన దర్శనాచారికి ఉత్సాహాన్ని చేసేందుక్కావలసిన సంవద లేకపోతే, అర్హుడు ఉత్తర కురుమాములకే వెళ్ళి దనరాసుల్ని తెచ్చాడు.

అందుకే అతనికి 'దనంజయుడు' అనే పేరు వచ్చింది. ఈ సర్వతీలోనే ఋషులు మన శరీరాన్ని కూడా ఉత్తర దక్షిణాలుగా విభజించారు. రెంటిని విభజించే స్థలంగా నాభి (బొడ్డు)ని అనుకున్నారు. అందుకే నాభినుండి పాదాలవరకూ ఉన్న స్థలాన్ని దక్షిణంగా భావిస్తూ నాభికిందనుండే శరీరానికి వెండి అభరణాల్ని నాభినుండి పైనుండే శరీరానికి బంగారు అభరణాల్ని పెట్టాలని శాస్త్రం ద్వారా చెప్పించారు. సంవద ఉంది కదా అనే ఉద్దేశ్యంతో పాదాలకి పెట్టుకునేపట్టాలనీ, మట్టలనీ, అంచెలనీ బంగారంతో చేయించుకుని దరించడాననీ- అలా చేస్తే లక్ష్యీదేవిని అగారవసరిచినట్లననీ కూడా చెప్పారు.

బ్రహ్మారంధ్ర స్థానం

ఇలా ఉత్తర దక్షిణ నిభాగాన్ని తెలుసుకున్న మనకి శరీరానికి ఉత్తరం శిరసు అని అర్థమైంది కదా! ఆ శిరసులోకూడా- అంటే గర్భం దగ్గరనుండి శిరసు సైభాగంవరకూ ఉన్న భాగంలో కూడా ఉత్తరమేదీ? అని అలోచించి పూర్తిగా శిరసు మధ్యభాగమే శిరోమధ్య ఉత్తరభాగమన్నారు.

ఆ ఉత్తర భాగాన్నే బ్రహ్మారంధ్ర స్థానమన్నారు పితృలు. మనకి శరీరంలో కన్పించని రంధ్రాలు అతి ముఖ్యమైనవి రెండున్నాయి. ఆ రెండూకూడా శరీరపు ఉత్తరభాగంలోనే ఉండడమనేది విశేషం.

ఒకటి, రెండు కనుబొమల మధ్యనా ఉండే ఆజ్ఞా క్రంలోని రంధ్రం. నూతన వధూనరులు సుముహూర్తం వేళలో ఒకరినొకరు చూసుకునేది ఈ బ్రహ్మారంధ్రాన్నే. పైకి ఏ రంధ్రమూ కన్పడకున్నా సరే ఆ కర్ణాశక్తులు ఒకరినుండి ఒకరికి ప్రయాచి బ్రహ్మారంధ్రస్థానానికి తీసుకుపోయి ఆ అకంపిత శాశ్వతంగా ఉండేలా నిలువచేసే స్థానం అది అయ్యే. బ్రహ్మారంధ్రం విచిత్రం కాబట్టే ఆ

రంధ్రం గుండా చూసుకుంటూ, ఈ రంధ్రం కంటే మరింత ఉత్తరంగా ఉన్న ఆ బ్రహ్మారంధ్రం మరింత విచిత్రం కాబట్టి ఆ రంధ్రంమీద వధూనరులు ఇద్దరూ కీలకల్ల, దిల్లం ముత్రమాన్ని (బ్రహ్మారంధ్రాన్ని తెరిచేచాల క్షేపణ ముత్రము ఇదిమాత్రమే) పెట్టుకుంటారు ఒకరి శిరసుమీద మరొకరు.

వీళ్లని తల్లి ఆశీర్వదించదలిచి అక్షతలని వేసేది- అదే తీరుగా అందరి ఆశీస్సులనికూడా గ్రహించగల శక్తికలది ఇదే కాబట్టి, ఇటువంటి ఉత్తర స్థానానికి అంటే బ్రహ్మారంధ్రానికి రెండు తలుపులుంటాయి. ఈ మాట వివదానికి విచిత్రంగా మనకి అన్పిస్తుంది. ఎక్కడైనా సరే ఓ రంధ్రం ఉందనగానే దాన్ని తెరవడానికి, మూయడానికి రెండు తలుపులుంటే తీరాలి కదా! అందుకే ఆ రెండు తలుపులనీ,

సంస్కృతంలో 'ద్వారం' అన్నారు. ద్వే-అరే యస్య తత్ ద్వారమ్.

రెండు సగం నిలుపు తలుపులు కలిగి, ఆ రెంటినీ తనలో ఉంచుకున్నది అని ద్వారమనే పదాని కర్ణం. అదుగో అలాటి రెండు తలుపులు కలిగిన ఈ బ్రహ్మారంధ్రం మన శిరసుమధ్యభాగంలో ఉందని అర్థమైంది కదా! ఇది మరి విచిత్రం కావాలంటే ఏదో ఒకదాన్ని ఉంచాలిగా అందులో, అం

దుకే భగవంతుడు ప్రతివ్యక్తి శిరసులోని ఈ రంధ్రం లోనూ తాను స్వయంగా ఉంటాడు- తననితాను ఉండాలిన్న స్థలంగా నిర్ణయించుకున్నాడు.

వైకుంఠ ఏకాదశి నామ

ఇటువంటి ఉత్తరద్వారంలో భగవంతుణ్ణి- ఎవరి నైనాసరే ఏ భక్తుడికి ఎవరు ఇష్టమైతే ఆ భగవంతుణ్ణి, ఆ శిరసుకున్న బ్రహ్మారంధ్రాన్ని మనసులో తెరుచుకుని దర్శించడం ఏడుండో దాన్నే ఉత్తరద్వార దర్శనం అన్నారు ఋషులు. ఈ విషయం మనకి బాగా అర్థమయ్యేందుకు వీలుగానే-

ప్రతి దేవాలయంలోనూ ఉన్న ప్రధాన దేవుణ్ణి ఈ మార్గశీర్షంలో (ఒక్కోసారి పుష్యంలో రావచ్చు) శుద్ధపక్షంలో వచ్చే ఏకాదశినాడు- రోజుకి మరింత ఉత్తరభాగమైన తెల్లవారుజామున ఉత్తర ముఖంగా మనని దర్శింపజేస్తారు. దీన్నే ఉత్తరద్వార దర్శనమని చెప్తూ గొప్పఉత్సాహాన్ని చేస్తారు.

నిజానికి ఈ దర్శనాన్ని మార్గశీర్షంలో గానూ డింగప్పది, మార్గశీర్షముకాలంలోపైతే మర్చిపోయి.

ఈ శోభన ఏం చేయాలి?

సమం కాదు శిరోశ్రీమం ధారయన్నచలం స్థిరః సంప్రాప్య చానుకార్యం స్వం దిశశ్చ అవవలోకయన్ ఇంట్లోనే ఉత్తరపు దిక్కుని చూస్తూ భాసించుట వేసుకు కూర్చోవాలి. శరీరాన్ని బాగా పైకి లాగి మదా, తలా, శరీరం పదిగ్గ అంబికారంలో ఉండేలాగా చేసుకోవాలి. రెండు కళ్ళనీ మూసుకోవాలి. శరీరాన్ని కదలకుండా నిలబెట్టి ఉంచాలి. అలాగే మనముచి

కూడా గట్టిగా కదిలిపోకుండా స్థిరంచేసుకోవాలి. తలని ఎత్తిపెట్టి ముక్కుమీదగుండా చూపుని పైకి ప్రసరింపజేస్తూ కళ్ళని తెరవకుండానే- బ్రహ్మారంధ్రంలో ఓ ద్వారముందనీ ఆ ద్వారాన్ని తెరుస్తూ న్నాననీ అలోపల నాకిష్టమైన ఆ దైవమున్నాడనీ భావిస్తూ ఆ దైవాన్నే పాదాలనుండి శిరసువరకూ అలా నిదానంగా చూసుకుంటూ దృష్టిని నడిపించాలి. ఇదీ నిజమైన ఉత్తరద్వార దర్శనమంటే. ఇది ఈ ఒక్కరోజునే కాదు, మనం ప్రతినిత్యమూ కూడా దర్శించుకోవచ్చు. అదికూడా మన ఇంట్లో కూర్చునే, ఏ విధమైన ద్రవ్యాలూ అక్కరలేకుండా చేసుకోవచ్చుకూడా.

ఇది భగవంతుణ్ణి చేరుకోగల మార్గాల్లో శీర్షం (గొప్పది ఉత్కృష్టమైనది) కాబట్టి ఈ మార్గశీర మాసంలో అలా దర్శించండి- తరించండి. దైవదర్శన ప్రాప్తిరస్తు!

డా॥ మైలవరపు శ్రీనివాసరావు